

PREVENIA SYNDRÓMU IMOBILITY U SENIOROV

PhDr. Alena Dziacka, PhD.

Trnavská univerzita v Trnave, Fakulta zdravotníctva a sociálnej práce,
Katedra ošetrovateľstva

Abstrakt

Imobilita predstavuje závažné zdravotné riziko pre ktorúkoľvek vekovú kategóriu. Výrazne je zvýšené riziko imobility u seniorov, ktoré vedie k rozvoju imobilizačného syndrómu, ktorý sa dotýka všetkých orgánových systémov, ovplyvňuje psychiku seniora i jeho sociálnu existenciu. Imobilitu chápeme ako neschopnosť pohybu organizmu vo voľnom priestore. Možno ju klasifikovať do troch stupňov rozdelených podľa ochorenia a liečebného režimu (Osacká, 2007). Imobilizačný syndróm je problémom v starostlivosti najmä o veľmi starých a dlhodobo chorých pacientov. Prevencia by mala byť vykonávaná pravidelne, dôsledne a kvalitne. Vznik imobilizačného syndrómu je známkou neprofesionálne poskytovanej preventívnej ošetrovateľskej starostlivosti. Ak vznikne jeden z príznakov imobility, väčšinou dochádza k rozvoju ďalších prejavov imobility. Vplyv na rozvoj a vznik imobilizačného syndrómu má i psychický aspekt pacienta. Každý senior je jedinečnou bytosťou, ktorá je výsledkom vzájomného pôsobenia kultúrnych, biologických a individuálnych potenciálov vlastného životapočas dlhých desiatok rokov. Prirodzené je, že seniori utvárajú rôznorodý obraz starnutia a staroby. Rozmanitosť staroby si vyžaduje sústredenú odbornú pozornosť, ktorá sa stáva náročným predmetom výskumu, posudzovania

a optimalizácie podmienok kvalitného života seniorov (Potašová, 2004).

Kľúčové slová: Prevencia. Syndróm imobility. Ošetrovateľská starostlivosť. Senior. Staroba.

Literatúra

1. OSACKÁ, P. a kol. 2007. *Techniky a postupy v ošetrovatelstve*. Bratislava : JLF UK, 2007. 505 s. ISBN 978-80-88866-48-0.
2. POTAŠOVÁ, A.2004. Kvalita života optikou osobných presvedčení. [CD-ROM]:In *Psychologické dimenzie kvality života*:Zborník z konferencie konanej v dňoch 19. – 20. mája 2004 v Prešove. Prešov: Prešovská univerzita, 2004. s. 59 – 67.